

EXPUNERE DE MOTIVE

Principalele norme care reglementează regimul juridic al circulației pe drumurile publice în România sunt cuprinse în Decretul nr. 328/1966 și în Regulamentul de aplicare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 776/1966, modificate, completate și republicate în mai multe rânduri.

Cu toate că, reglementările în acest domeniu au suferit, în timp, modificări și completări, multe dintre dispozițiile ce le cuprind au devenit, după anul 1990, necorespunzătoare în raport cu schimbările din viața economico-socială a țării.

Necesitatea armonizării normelor juridice în domeniu cu realitățile actuale, precum și cu prevederile și practicile internaționale în domeniul circulației pe drumurile publice, a determinat elaborarea, în urmă cu aproape un deceniu, de către Ministerul de Interne, a unui proiect de act normativ, sub forma unui "Cod al circulației rutiere". Acest proiect a fost înaintat de către Guvern, la data de 14 noiembrie 1992, Camerei Deputaților, care l-a adoptat în 1997.

Față de evoluția fenomenului rutier și raportat la schimbările de esență intervenite actualmente în societatea noastră, în contextul procesului de armonizare a legislației românești cu cea a Uniunii Europene, s-a constatat că unele dintre normele propuse în proiectul respectiv au devenit, în intervalul de timp scurs de la data la care a fost depus acest proiect la Parlament, deja, desuete, iar altele contravin actelor internaționale ratificate de România care, și acestea, au fost modificate și completate cu o serie de noi amendamente.

În considerarea situației de drept și de fapt prezentate, Codul circulației rutiere a fost retras de la Parlament și reformulat ca proiect de Lege privind circulația pe drumurile publice, în cuprinsul căruia au fost reținute, din vechiul proiect de cod, aspectele de principiu, respectiv normele de nivel primar, celelalte reguli referitoare la aplicarea acestei legi urmând să fie cuprinse într-un regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului.

La data de 4 aprilie 2002, noul proiect de act normativ a fost aprobat de Executiv și depus la Senat, care l-a adoptat, cu unele amendamente, la data de 27 iunie 2002. Ulterior, proiectul a fost transmis Camerei Deputaților și a intrat în dezbaterile comisiilor de specialitate ale acesteia.

Întrucât, până la această dată, nu s-a finalizat procedura legislativă de adoptare a acestui proiect de lege (fiind adoptat numai de Comisia de apărare, ordine publică și siguranță națională a Camerei Deputaților), acesta a fost retras din nou de la Parlament și reformulat ca ordonanță de urgență.

Decizia retragerii proiectului de lege și promovarea acestuia pe calea unei ordonanțe de urgență a fost determinată de necesitatea reglementării pe baze noi și în acord cu noile reglementări europene, în cel mai scurt timp, a relațiilor sociale dintr-un domeniu foarte important pentru societatea românească, prelungirea procedurii legislative având consecințe nedorite, uneori dramatice, vizibile pe toate drumurile publice ale țării. Promovarea în regim de urgență este determinată, nu în ultimul rând și de necesitatea îndeplinirii, la termenele convenite, a angajamentelor asumate de România în procesul de armonizare a legislației românești cu aquis-ul comunitar.

Ordonanța de urgență privind circulația pe drumurile publice cuprinde normele referitoare la delimitarea activităților supuse dispozițiilor acestui act normativ, definirea terminologiei specifice, scopul și finalitatea acestor reglementări, alături de dispoziții referitoare la vehicule, starea tehnică, înmatricularea, înregistrarea și radierea lor din evidența circulației.

Sunt prevăzute, de asemenea, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a conduce vehicule pe drumurile publice, procedura de obținere a permisului de conducere și a brevetului de conducător, precum și cea de recunoaștere și preschimbare a permiselor de conducere obținute în alte state.

Prin textul actual au fost introduse dispoziții noi referitoare la extinderea și modernizarea semnalizării luminoase în concordanță cu practica în materie a statelor Uniunii Europene.

Din necesitatea întăririi caracterului preventiv al ordonanței de urgență, s-a îmbunătățit conținutul regulilor elementare de circulație, cu accent pe obligațiile conducătorilor de vehicule, dar și ale pietonilor, urmărindu-se ca, prin normele ce reglementează regimul de viteză, depășirea, prioritatea, oprirea, staționarea și parcare, precum și deplasarea pietonilor, să se reducă situațiile conflictuale care se pot crea între participanții la trafic. Totodată, au fost introduse prevederi noi referitoare la circulația autovehiculelor pe autostrăzi și în trafic internațional.

Au fost delimitate, de asemenea, în mod corespunzător, atribuțiile și răspunderile autorităților publice.

Amplificarea continuă a fenomenului infracțional, care a căpătat un caracter tot mai dinamic și complex, a reclamat soluții viabile de contracarare, concretizate în acest proiect de act normativ, pe de o parte, prin înăsprirea sancțiunilor penale, iar pe de altă parte, prin incriminarea ca infracțiuni a unor noi fapte.

A fost modificat, de asemenea, regimul sancțiunilor contravenționale stipulându-se, în mod expres, cazurile în care se aplică și unele măsuri administrative complementare, cum sunt reținerea, retragerea sau anularea permisului de conducere sau a brevetului de conducător de vehicule. Concomitent, sunt stabilite dispoziții referitoare la căile de atac, administrative și jurisdicționale, împotriva procesului verbal

de constatare a contravenției, precum și norme privind răspunderea agentului constatatator în cazul aplicării abuzive a legii.

Ca element de noutate, tot mai uzitat în plan comunitar european, s-a prevăzut posibilitatea reducerii perioadei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce autovehicule, în cazul în care contravenientul urmează un curs de siguranță rutieră.

La elaborarea ordonanței de urgență au fost avute în vedere prevederile Convenției asupra circulației rutiere și ale Convenției asupra semnalizării rutiere, încheiate la Viena la 8 noiembrie 1968, revizuite în 1993, respectiv 1995 și ale Acordului European, încheiat la Geneva la 1 mai 1971, acte normative internaționale ratificate de România prin Decretul nr.318/1980, prevederile Convenției Europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor – încheiată la Bruxelles la 3 iunie 1997 și ratificată de România prin Legea nr. 126/1997, precum și ale Convenției Europene pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, încheiată la Strasburg la 30 noiembrie 1964 și ratificată de România prin Legea nr. 183/1997.

În procesul de elaborare a ordonanței de urgență au fost asimilate și unele principii și reguli în materie prevăzute de legislațiile moderne ale unor țări, precum Franța, Italia, Germania, Austria, Elveția, Spania, Belgia și Statele Unite ale Americii.

Totodată, au fost menținute modificările intervenite în legislația românească, după anul 1990, prin care o serie de activități, tradițional de competența Poliției rutiere, au fost transferate, după modelul țărilor Uniunii Europene, unor instituții civile abilitate în domeniul atestării stării tehnice a autovehiculelor, respectiv al reglementării legislației transporturilor rutiere și pregătirii persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere și a brevetului de conducător.

Față de cele prezentate mai sus a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului privind circulația pe drumurile publice, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

